

30^e jaargang - nummer 8

17 januari 1987

IS KANKER TE GENEZEN?

Goedenavond vrienden,

Om te beginnen: wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Wij zijn erg dankbaar als u zelf wilt denken.

Ons onderwerp gaat over de vraag: is kanker te genezen? Degene die oorspronkelijk het onderwerp stelde, had daarbij de nadruk gelegd op magnetiseren, geestelijke genezing. Maar wij menen dat het verstandiger is om het helemaal te bekijken.

Allereerst wat is kanker? Kanker is een celwoekering die in verschillende vormen kan voorkomen, maar over het algemeen gekenmerkt wordt door een enorme celvergroting als gevolg van celkernbeschadiging. De oorzaak van kanker blijkt over het algemeen te liggen in een soort kristallijn virus, dat schijnbaar ook erfelijk wordt overgedragen, waardoor onder bepaalde omstandigheden beschadigde celwanden doorboord worden en daarbij een beschadiging van de celkern ontstaat.

Het virus gaat daar kennelijk bij ten onder, maar ondertussen is de celwoekering op gang gekomen. Wanneer we proberen de oorzaak verder na te gaan, vallen 2 punten bijzonder op, tenminste bij ons. In de eerste plaats: bijna altijd is er voor dat de kanker kenbaar wordt, een periode dat de alveesklier slecht functioneert en ook blijkt dat een van de onbekendere afscheidingen van de hypofyse aanmerkelijk vergroot wordt. Wij hebben de indruk dat dit de oorzaak is van de activering van het virus, maar dat durf ik u niet met zekerheid te zeggen, aangezien het hier een onderzoek is wat hier in de geest gebeurt, en we daar ten aanzien van de stoffelijke omstandigheden niet de mogelijkheden tot volledige controle hebben. Dat betekent dus dat we te maken hebben met een onevenwichtigheid, die steeds aan het begin staat van elke kankerhistorie.

In de tweede plaats blijkt dat kanker bij sommige mensen zeer veel voorkomt en in bepaalde families zich regelmatig herhaalt.

We noemen deze mensen cancerprones. Terwijl andere mensen dingen doen die volgens de moderne wetenschap kankerbevorderend zijn, maar daarbij ten hoogste voortdurend kankeren over de moderne tijd en in de rijpere leeftijd van 90 jaar zonder enige woekering naar onze wereld komen. Daar moet een reden voor zijn en pas wanneer we die reden weten, kunnen we zeggen: is kanker te genezen?

Nu is het volgende grotendeels speculatief. In de eerste plaats: Onevenwichtigheden blijken voor te komen bij mensen die onder psychische spanning staan. Onverschillig wat de oorzaak daarvan is, blijkt steeds weer een verandering van de werking van de pancreas plaats te vinden. Wij zien een zelfde ontwikkeling bijvoorbeeld bij vormen van suikerziekte: in zeer veel gevallen verdwijnt de suikerziekte langzaam op het ogenblik dat de patiënt psychisch weerevenwichtig en gezond wordt. Wij moeten dus aannemen dat wij hier in ieder geval eerst moeten kijken naar bepaalde psychische aspecten. En dan stel ik: elke mens die voortdurend ontevreden is met zijn leven en zichzelf, schept hierdoor voorwaarden, waardoor hij eerder een kankerpatiënt zal worden dan een ander. Elke mens die niet in staat is zich te uiten, die veel opkropt, heeft een grote kans dat hij suikerziekte, kanker of bepaalde vormen van reuma oploopt. Dan moeten wij bij de vraag of kanker te genezen is, in ieder geval zeer veel aandacht geven juist aan die psychische gezondheid.

In de tweede plaats vragen wij ons af of er misschien milieuomstandigheden zijn die kanker kunnen bevorderen. Nou, ik geloof dat er deskundigen zijn, die er al zoveel hebben vastgesteld, dat het een wonder is dat kanker nog niet een veel grotere volksziekte is.

Maar laten wij eens kijken naar de voeding, bijvoorbeeld. O, ik weet dat er veel is gelachen en veel "wetenschappelijk verweer" is geweest tegen zaken als bijvoorbeeld bepaalde hormoonbehandelingen in Zwitserland en het Moerman-dieet in Nederland. Maar aan die andere kant: voor sommige patiënten blijken die dingen wel te werken, en dat is bewijsbaar.

Wij kunnen niet zeggen dat een Moerman-dieet, een bepaalde hormoonbehandeling is altijd gegarandeerd een middel om kanker te genezen. Maar we kunnen wel zeggen dat in zeer vele gevallen, ook daar waar de gangbare medicatie, bestraling etc. niet meer voldoende werkt, het mogelijk is om met een dieetmethode soms met bepaalde hormooninjecties, de kanker tenminste tot inkapseling te brengen. Dat lijkt me een heel belangrijk punt. Kennelijk heeft ook de wijze van leven te maken met het ontstaan van kanker, althans geeft een vergrote mogelijkheid voor het overwinnen van, of het ontstaan van kankers.

Er wordt enorm veel gedaan aan kankeronderzoek, er gaan heel veel miljoenen weg met die subsidies e.d., alleen al in Nederland, en dan kijken we nog niet eens in de andere landen van de wereld. Mij valt echter op, ik hoop dat men het niet kwalijk neemt, dat men voortdurend zoekt naar de "mechanische verklaring".

Dat kan kanker veroorzaken, en dat is niet goed, en kanker dat zou je zo moeten behandelen. Alsof het gaat om een verstopte leiding in een automotor, of misschien een foute ontsteking. Veel van hetgeen op dit terrein, zowel voor operatieve en bestralingsbehandeling als andere behandelingen, is ontdekt, is wel degelijk belangrijk. Maar hoe kun je een kwaal goed behandelen wanneer je de oorzaak niet wegneemt? Volgens mij zou men zeker bij kankerpatiënten, ook wanneer het een gevorderd stadium is, psychologische hulp moeten kunnen geven. En daarvoor zouden we dan eventueel nog wat paranormale hulp kunnen geven en verwachten.

Want kanker blijkt op het ogenblik in de beginfase wel degelijk te genezen te zijn. Er zijn medicaties voor, er zijn bepaalde methoden ontwikkeld, waardoor je kanker die in het beginstadium wordt ontdekt, zonder meer kunt genezen. Het blijkt daarom heel vaak zo te zijn, dat operatief ingrijpen gevaarlijk is. Dat mag je eigenlijk alleen maar doen wanneer er geen andere mogelijkheid meer bestaat. Want bij operatief ingrijpen ontstaat maar al te vaak een uitzaaiing, doordat een of meer van de cellen losgeslagen raken, b.v. in de bloedbaan terecht komen, en dan hun woekerend werk op willekeurige plaatsen als een aangroeiing gaan voortzetten. En dat is natuurlijk niet zo leuk.

ER zijn gevallen bekend waarbij men een betrekkelijk groot verwijderde, maar door een kleine "kunstfout" een aantal cellen toch in het lichaam bleef. Kort daarna ontstonden er een reeks uitzaaiingen die tenminste 20 en waarschijnlijk meer kankeruitwassen veroorzaakten zowel in de organen als later ook aan de oppervlakte onder de huid. Dat zijn dingen waarover je moet nadenken.

Ik geef toe: er zijn gevallen waarbij het mes niet vermeden kan worden, dan moet je ingrijpen omdat anders de patiënt succumbeert. Maar wanneer er nog andere behandelmogelijkheid bestaat, zou je dat moeten laten. Bestralingsmethoden hebben soms een redelijk goed effect. Ik bedoel hier vooral de kobaltbestraling, waarbij door het voortdurend roteren alleen in het brandpunt een voortdurende belasting ontstaat. Hierdoor is het inderdaad mogelijk een aantal cellen te doden, waaronder woekerzellen. Maar alweer, er ontstaat wel degelijk hierdoor een zware belasting voor het organisme. Wanneer de patiënt zelf al negatief is ingesteld, is de kans heel groot dat de bestralingsbehandeling weinig of geen resultaat boekt.

Nu kun je je afvragen waarom het Moerman-dieet, de hormoonbehandeling en er zijn nog andere soorten, dan toch zo vaak resultaat opleveren. Ik vrees dat het antwoord niet alleen kan liggen in de juistheid van de voedingsmethoden, in het herstellen van de hormonale balans, enz..

Ik denk dat het heel erg belangrijk is dat de patiënt bij deze therapieën zelf voortdurend en intens betrokken is en daaraan een zekere verwachting en hoop beleeft. Wanneer het negativisme bij de patiënt verdwijnt is de mogelijkheid weer groot dat de balans in het lichaam herontstaat, waardoor verdere uitzaaiingen althans worden voorkomen, terwijl daarnaast de afweer van het lichaam sterker kan worden, wat kan voeren tot inkapselen van bepaalde kankergezwellen, die dan op den duur als het ware wegdrogen en na een aantal jaren verdwenen kunnen zijn. De veroorzakers van de celkernschade die zijn natuurlijk nog wel aanwezig maar hebben geen mogelijkheid of reden meer om actief te zijn. Hier is dus kennelijk

ook een psychologisch element aanwezig en het zou de verklaring kunnen zijn voor een dergelijke verbetering. Ik dacht dat ik hiermede, zij het zeer populair, de belangrijkste punten ten aanzien van de gangbare kankertherapieën wel heb gesteld. Is er iemand die het er niet mee eens is? (Geen reactie uit de zaal).

Dan moet ik nu overgaan tot dat gedeelte dat eigenlijk bij het stellen van het onderwerp werd opgedragen: namelijk de vraag: "Is het mogelijk door magnetiseren, of door geestelijk genezing van welke aard dan ook, kanker te genezen?" Na het voorgaande zult u begrepen hebben dat er bepaalde suggestieve en psychologische elementen van groot belang zijn bij de genezing. Een magnetiseur kan iemand kracht geven. Hij kan niet de activiteiten van het lichaam werkelijk en volledig op korte termijn veranderen. Hij kan er echter voor zorgen dat de reacties in het lichaam evenwichtiger zijn. Hij kan een tekort aan krachten inderdaad suppleren. Wanneer er een goede band bestaat tussen de genezer en de patiënt, en er vertrouwen is ten aanzien van die genezer, hebben we hier in ieder geval al een psychologische factor van groot belang. Er is een andere instelling gekomen, men gaat positiever denken en reageren, Daarnaast krijgt men energie die men anders niet zou hebben, Men heeft verder een aantal lichamelijke ervaringen, al zijn het maar prikkelingen of het verdwijnen van pijngevoelens, ook als dat tijdelijk is. Het resultaat is dat de patiënt inderdaad de goede kant uitgaat.

Je kunt natuurlijk niet volstaan daarmee. Deze paranormale geneeswijze kan van groot belang zijn omdat ze andere therapieën ondersteunt. Omdat ze meer overlevingsmogelijkheden biedt, Ik wil hiermee nogmaals een uitzondering maken voor chirurgische ingrepen, waarvoor dit over het algemeen niet geldt, omdat de patiënt bang is voor deze ingrepen en daardoor als vanzelf in een zeker negativisme terechtkomt. Maar voor alle andere therapieën geldt dit. Het belang ligt hier kennelijk in het feit dat men weet of voelt dat men geholpen wordt.

Geestelijke genezing kan op afstand geschieden. Het kan vanuit onze wereld ook geschieden, maar dan zitten we met de moeilijkheid dat het toch wel zeer suggestieve contact tussen de paranormale genezer en de patiënt wegvalt. Dit kán soms gecompenseerd worden. Wanneer de patiënt weet en verwacht dat er kracht zal worden uitgestraald, is die suggestieve werking toch in zekere mate aanwezig, en wanneer die kracht inderdaad gevoeld wordt, dat is mogelijk, dan zal het effect niet veel afwijken van de directe contactbehandeling.

Wanneer we vanuit onze wereld werken dan kunnen we de patiënt misschien laten dromen dat er hulp is, we kunnen iets in zijn onderbewustzijn wakker maken. We kunnen daardoor het denken van die patiënt in een andere richting voeren. Wanneer er dan, en dat is toch heus mogelijk, enige verbetering ontstaat, zal die patiënt ook gemakkelijker op medicatie reageren en bepaalde therapieën doen meer goed. Dus ook die hulp is mogelijk. Maar niet uitsluitend en dat is een heel belangrijk punt. Ik vind het altijd dwaasheid dat men paranormale geneeswijze en de alternatieve geneeswijze in veel kringen op een hoop veegt en zegt: het haalt niets uit, dat is onzin, dat is verlakkerij. Dat is natuurlijk kolder. Maar aan de andere kant moeten wij dan toch wel rekening houden met het feit, dat een patiënt die ernstig ziek is (en een kankerpatiënt is dat inderdaad), voortdurend onder controle moet staan, dat men voortdurend na moet gaan wat er gebeurt.

Wanneer men ziet dat iemand door een magnetiseur meer weerstand krijgt, dan moet men van die weerstand gebruik maken om met de bekende middelen zoveel mogelijk de genezing te bevorderen. Wanneer sprake is van geestelijke genezing zeg dan niet tegen die patiënt: je bent gek, maar accepteer het feit en probeer na te gaan of deze patiënt meer weerstand krijgt, of er een nieuw evenwicht komt. Geloof me, het is vanuit de sferen vaak mogelijk om vooral imbalancies van de pancreas aanmerkelijk te beperken. Wanneer het normale afgiftepatroon daarvan de norm benadert, zou als vanzelf de niet zo gemakkelijk te beïnvloeden hypofyse (is maar heel klein, heeft wel veel afscheiding) ook wel weer een eindje naar normaal teruggaan. We krijgen dan in ieder geval een situatie waarbij verdere uitzaaiingen niet voorkomen.

En dan de bekende vraag: "Als ik iemand met kanker magnetiseer, hoe moet ik dat dan doen?" Nou, ik zou zeggen, ongeacht waar de kanker zetelt, probeer het eerst eens met de instraling van de kleine hersenen uit en doe dat dan ongeveer naar de maagstreek. U hebt dan de belangrijkste zenuwkanalen en u hebt daarnaast een zekere contactmogelijkheid met tenminste de werking van de alvleesklier. Voelt de patiënt dit aan als een soort warmte, wordt

het gevoel van pijn en onrust minder, probeer dan in te stralen op het voorhoofd. Geef uw kracht dan bij voorkeur waar het derde oog zou moeten zetelen (Wist midden op het voorhoofd). En straal door naar achter aan de nekaanzet. Hierdoor kunt u in het algemeen een deel van de spanning wegnemen. Daarnaast heeft u misschien, maar dat is altijd heel misschien, een gunstige invloed op de hypofyse. Dat is de beste methode.

Wat doen we verder? De patiënt heeft pijn, laten we de pijn wegnemen. Wegnemen is altijd in de eerste plaats weghalen, dus u neemt weg, u probeert energieën eruit te trekken. Waar pijn is, is overprikkeling van het zenuwstelsel. Dat is gezond, want zonder dat zou je niet weten dat er iets fout was. Maar wanneer die pijn bestaat en men weet dat die ziekte er is, dan kun je door die overspanning weg te halen inderdaad het pijngevoel tijdelijk doen verdwijnen, dus de pijn doen afnemen. Dit is voor uw patiënt erg belangrijk, want als de pijn minder wordt dan heeft hij onmiddellijk meer vertrouwen in u. Dus doe dat eerst en zorg ervoor dat u altijd goed afslaat. Dat is ook geen bijgeloof, want je hebt inderdaad de neiging om bepaalde energieën van niet stoffelijke aard, als het ware aan je handen te houden. Dus goed afslaan. Behandel daarna aks hiervoor reeds aangegeven.

We willen wat doen op afstand? Dan moeten we weten waar de patiënt is. We moeten een voorstelling hebben van de patiënt of we moeten een ander contact hebben met de patiënt. Dat kan b.v. een voorwerp zijn. Dat kan evt. een brief zijn, ook als die door een familielid is geschreven. Wanneer we ons hier volledig op concentreren, dat is een belangrijk iets. En als we het gevoel hebben dat er contact is, vragen we ons niet af met wie of hoe, maar dat gevoel van contact moet er zijn, Dan concentreren we ons in de eerste plaats altijd weer op wegvallen van pijn, in de tweede plaats op normalisatie van de hormonale evenwichten zover dat mogelijk is. In de derde plaats activeren we de kleine hersenen, en daarnaast proberen we het voorhoofd-chakra en de hersenlobben redelijk te beïnvloeden.

Denk niet dat dat u hiermee een patiënt volledig kunt genezen, U kunt wel hierdoor een patiënt de mogelijkheid geven aan zijn eigen genezing actief mee te werken. En wanneer u bij dit alles nog een suggestie van rust en vrede zoudt kunnen uitstralen, dan bereikt u hiermee bovendien een ontspanning van de patiënt die erg belangrijk kan zijn voor alle andere therapieën die eventueel worden gebruikt.

En daaruit blijkt al dat we een conclusie hier voorop moeten stellen: kanker is niet te genezen door paranormale middelen alleen. In de tweede plaats constateren we: de mogelijkheid om kanker te genezen wordt aanmerkelijk beter wanneer de juiste diëten worden gevolgd en wanneer de patiënt niet de mogelijkheid krijgt zich voortdurend in zijn eigen ziekzijn te verdiepen. In de derde plaats constateren we dat de chirurgische ingreep zoveel mogelijk vermeden moet worden. Alleen daar waar het uitblijven van die ingreep op korte termijn de exitus (de dood) van de patiënt ten gevolge heeft, mag deze ingreep gebeuren. Ze is een laatste redmiddel. Maar ze mag niet de eenvoudigste therapeutische benadering worde, wat ze helaas in vele gevallen tegenwoordig nog is.

Dan vraagt men zich verder af: " Dat hele verhaal berust echter op verkeerde conceptie." Men denkt: daar komt een geestelijke dokter, met een geestelijk lancet, en die snijdt dan het nodige eruit, Hij haalt het er uit en gooit het weg en zorgt dat er geen bloedingen ontstaan. Daarna zie je er niks van want zowel het mes als de chirurg dringen door de materie door. Er is geen wond maar er is wel wat verwijderd.

Ik weet niet of u op de hoogte bent van wat men dematerialisatie noemt, d.w.z. dat een voorwerp oplost, althans voor u visueel doordat de onderlinge afstand tussen de moleculen en eventuele atomen, zo vergroot wordt dat het geheel vaste stoffen kan doordringen. Een dergelijke operatie berust op dit principe. Zij vergt een enorme beheersing, maar daarnaast ook onvoorstelbaar grote energieën. `t Zal u duidelijk zijn dat dergelijke operaties dus in vele gevallen niet mogelijk zijn op het ogenblik dat we te maken hebben met 5 of 6 verschillende uitzaaiingen abscessen.

Bij een is dat nog mogelijk, maar vergt heel veel van de geest. Bij meerdere is het bijna niet mogelijk, omdat de nodige energie en concentratie zodanig groot is dat je dan misschien met 100 man zou moeten werken om een patiënt een klein beetje te helpen. Dan is er altijd nog de kans dat er iets fout gaat, doordat bij herhaalde concentratie een gewenning ontstaat en je dus niet zo duidelijk meer kunt reageren op de lichamelijke van de patiënt. Dus denkt u alstublieft niet dat daar veel mogelijkheden inzitten. Het kan een enkele keer maar is zodanig

zeldzaam dat u dit voorlopig gewoon kunt neerleggen bij het rijk van overleveringen en fabelen, waarvan gedeelten juist blijken te zijn.

Toch is kanker te genezen. Wanneer we het zuiver lichamelijk bekijken, dan zijn er de laatste tijd veelbelovende therapieën ontdekt. Wat dat betreft is het misschien leuk om op te merken dat in Amerika, bij het onderzoek naar de mogelijkheid om aids te bestrijden, enkele gegevens naar boven zijn gekomen die voor kankerbestrijding erg belangrijk kunnen zijn.

Over een 50-tal jaren zal elke kanker in het beginstadium met betrekkelijk weinig moeite en een beperkte medicatie plus dieet, te genezen zijn. De eerste proeven op dit terrein vinden op het ogenblik hier en daar plaats, maar we moeten er rekening mee houden dat het een langere tijd zal duren, voordat men deze kunde en kennis in de wetenschap heeft opgenomen dat voldoende artsen daarover kunnen beschikken. Gevorderde stadia van kanker zijn op het ogenblik vaak heel moeilijk te genezen, zoals u weet. Maar zowel wat gebeurd is in Zwitserland, enkele Italiaanse proeven van de laatste tijd vooral in Bologna en ook datgene wat in Nederland is gebeurd met o.m. Moerman-therapie, heeft bewezen dat je ook in dergelijke gevallen de kanker kunt genezen en kunt overwinnen. Ik wil daar nog aan toevoegen dat de poging van acupunctuurspecialisten om eveneens iets tegen kanker te doen wijst in de richting dat ook langs deze weg, althans een inkapseling en een beperking van de uitzaaiing mogelijk is. Er zijn dus genezingsmogelijkheden.

Dan komt de vraag: " Maar als het nou werkelijk al een zwaar geval is, wat dan?" Zelfs dan blijken genezingen nog mogelijk te zijn. Ze zijn echter sterk afhankelijk van de levenswil van de patiënt, diens positieve instelling, de juiste begeleiding door de omgeving en een juiste medische behandeling en een juist medisch toezicht. In deze laatste fase vooral zou ik de hulp van paranormale genezers willen aanbevelen. In deze periode namelijk kan alleen de geestkracht en de eigen kracht van het lichaam tot een overwinning komen. Medicatie kan afremmen in deze periode, maar het nadeel is dat de patiënt daardoor aan energie verliest, en dus in feite daardoor zijn vatbaarheid toch weer vergroot. Daarom is paranormale hulp en begeleiding in deze stadia van groot belang. Maar het is de positiviteit van de patiënt zelf die vooral bepalend is voor de mogelijkheid tot genezing. Daar waar geen organen onherstelbaar door kanker zijn aangedaan en vernietigd, is dus kanker te genezen.

Daarmee heeft u de inleiding voor u liggen. Ik herhaal nogmaals dat we aan het begin hebben gezegd: we zijn iet alwetend en niet onfeilbaar. Maar wat ik u heb voorgelegd is naar ons beste weten juist. Denk er over na. Wanneer u na de pauze vragen wilt stellen hierover dan zullen we die graag beantwoorden. Ik zal zelf weer de spreker zijn. Ik zou u daarbij zelf willen verzoeken, gezien de gemengde samen stelling van het gehoor, om daarbij in zo eenvoudig mogelijke termen te spreken.

Mij kunt u wel verwijten dat ik bijna onbewust hier en daar termen heb gehanteerd die eigenlijk voor een leek wat moeilijker te benaderen zijn. Maar ik heb ze zoveel mogelijk vermeden. Doet u dat ook. Dien uw vargen als het even kan schriftelijk in, dit omdat bij de uitwerking hierdoor veel moeilijkheden en onbegrip voorkomen worden. Ten laatste neemt u er nu maar eerst eens een gezellige pauze van. Na ongeveer 15 tot 20 minuten hoop ik u allen hier weer aan te treffen om met u dan het belangrijkste deel van de avond te beginnen. Een discussie over datgene wat ik hier als inleiding u heb voorgelegd. Tot straks.

DISCUSSIE

We kunnen nu aan de werkelijk belangrijke zaken beginnen, nl. uw vragen! Schriftelijke vragen gaan natuurlijk voor dat weet u. Vragen op zuiver persoonlijk gebied mag ik helaas niet beantwoorden. Wat al het andere betreft: we zullen zien, zover als dat redelijk verantwoord mogelijk is zal ik mijn best doen. Mag ik de eerste vraag?

- ❖ *Wanneer een zware kankerpatiënt indien mogelijk onder hypnose wordt gebracht en dan gemagnetiseerd, is het dan mogelijk, en heeft dat zin, om daarbij de chirurg te ontwijken? Kortom, kan in deze combinatie kanker effectiever worden genezen, zonder medicijnen?*

Het ligt er aan hoe zwaar de patiënt is, en verder waar de woekering zich bevindt. Maar op het ogenblik dat je zegt: er is hier inderdaad een zwaar gezwel en wij kunnen op dit ogenblik nog

een aantal maanden verder gaan, zonder dat er aanmerkelijk levensgevaar ontstaat, dan zou het de moeite waard zijn om het te proberen. En wanneer u de patiënt nu toch onder hypnose brengt, vraag hem dan om zijn eigen diagnose te geven. Dat kan heel vaak verrassende aspecten geven, en misschien wel aanwijzingen voor een verder behandeling. Maar of u op deze wijze zover kunt komen bij een werkelijk gevorderd geval, dus dat u inderdaad alle zware medicatie e.d. kunt ontwijken, dat lijkt me vraagwaardig.

❖ *Kan een hersentumor veroorzaakt worden door plutonium, dus niet door virussen, en zo ja, is dit dan ook te genezen?*

Ik weet niet wat het met kanker te maken heeft, maar indirect misschien. Een hersentumor kan veroorzaakt worden o.m. door plutonium, bepaalde overdoses van straling, mits ze het schedeldak penetreren. Kortom, al die dingen waardoor in de hersenen zelf op welke wijze dan ook een ontsteking of gezwel ontstaat. Of je daar werkelijk iets tegen kunt doen? Tja, in vele gevallen zul je bij een hersengezwel, omdat je niet veel tijd hebt, toch tot trepanatie over moeten gaan, dacht ik. Maar, wanneer het nog niet zodanig is dat de levensfuncties en het verstand zwaar bedreigd worden, kun je het evt. proberen te compenseren, door wederom geestelijke genezing te gebruiken, instraling e.d., en daarnaast de levensenergiebanen aanmerkelijk beter in evenwicht te brengen. Dat kunt u door acupunctuur, acupressuur e.d. heel vaak aardig doen. Wanneer het welbevinden van de patiënt daardoor beter wordt, moet geconstateerd worden of er wel of niet een verdere uitbreiding van het gezwel plaatsvindt. Blijkt dit niet het geval te zijn, dan kan de behandeling worden voortgezet.

❖ *Kun je paranormaal een zuivere diagnose stellen over wat de juiste plaats is waar het gezwel zich bevindt?*

Indien u voldoende begaafd bent ongetwijfeld. Mag ik hierbij een opmerking plaatsen: er zijn een aantal medisch geschoolden, soms tot aan de hoogste rang van professor toe, die een eigenaardige aanvoelingsmethode hebben. Zij weten daardoor uit een aantal mogelijke conclusies altijd weer de enig juiste te vinden. Ook hun diagnoses zijn bij een beperkte hoeveelheid gegevens vaak verbluffend juist. Dat is een kwestie van aanvoelen. Het is dus een niet bewust gebruikte paranormale gave. Nu ik dit gezegd heb zal het u duidelijk zijn dat, wanneer u paranormaal begaafd bent, het hierdoor mogelijk is om storingen, en niet alleen gezwellen, in het lichaam van een patiënt aan te voelen. En daarbij dus juister dan zonder dit mogelijk zou zijn, de juiste plaats te bepalen. Ik meen dat het zelfs bij chirurgen voorkomt, dat ze ongeacht alle foto's die er gemaakt zijn en de rest, een eerste insnede maken en dat men denkt: zou hij zich vergissen? Vervolgens blijkt later dat de man precies op het juiste punt zijn eerste incisie heeft gemaakt om met zo min mogelijk schade juist datgene wat verwijderd moet worden te bereiken. Ik wil dus nadrukkelijk stellen: het is mogelijk om dit paranormaal te constateren. Op welke wijze u dit doet, onbewust of bewust door directe waarneming wanneer u uitstralingen ziet of anderszins, is natuurlijk afhankelijk van de paranormale begaafdheid waarover u beschikt. Het direct versterken van omringende cellen is vrij moeilijk bij inwendige gezwellen b.v. leverkanker. Hoe kun je van buitenaf deze kracht zeer plaatselijk richten? Dat is over het algemeen erg moeilijk omdat we hier te maken hebben met een proces waarbij de kankercel, de gezwellen kun je beter zeggen, in dit geval, de neiging hebben om de levensenergie uit de omringende cellen te absorberen. Die omringende cellen zijn dus in feite half dood. Dit te compenseren betekent in vele gevallen dat je gelijktijdig de woekering aan het voeden bent. En daarom is het niet altijd raadzaam. 't Meest raadzame is echter om de omgeving op te laden, maar het orgaan of het gezwel dat dus eigenlijk genezen moet worden, daarbij met rust te laten. Als u energie geeft, is die voor een woekercel even nuttig als voor een gewone. U kunt daar geen onderscheid in maken omdat beide op dezelfde wijze trillen, op dezelfde wijze energie absorberen. Maar als u de omringende weefsels versterkt dan zal van daaruit een versterking ontstaan. De omringende cellen zullen dan als het ware afsterven, Maar ze vormen gelijktijdig een soort kapsel, waar binnen dan de moeilijke of gevaarlijke gezwellen worden afgesloten van het merendeel van de voeding, of misschien zelfs van alle voeding die ze nodig hebben. Bij de lever zal dit heel erg moeilijk zijn omdat de lever door zijn functie en zijn structuur, een dergelijk isolement niet zo kunnen verdragen, tenzij het gaat om een betrekkelijk kleine woekering.

❖ *Als je nou eens tegelijkertijd ook energie zou nemen van het kankergezweel terwijl je de omgeving energie geeft?*

Theoretisch is hetgeen u zegt inderdaad denkbaar en zou nuttig kunnen zijn. De moeilijkheid is dat een dergelijk instellen op een enkel punt slechts mogelijk is voor mensen die de hoogste

graad hebben bereikt in hun professie, of gave of hoe je het wilt zeggen. En dat impliceert dus dat wanneer u het niet volledig beheerst en u probeert het toch te doen, u daarbij heel vaak de uitbreiding van de woekering eerder bevordert dan afremt. Daarom is het beter om alleen die energie te geven aan de omgeving. Mijn persoonlijke visie. U moogt daar anders over denken.

❖ *Kan direct inwerken op het derde chakrum gunstig inwerken, gezien de invloed op het emotioneel leven?*

Ja, het is inderdaad wel mogelijk dat je dat chakrum bij het middenrif op de juiste wijze en evenwicht weet op te laden, en dat je hiermee in ieder geval een herstel van hormonaal evenwicht bevordert. Je hebt namelijk nog al een aantal afscheiding brengende klieren daar in de buurt zitten en wanneer die op de juiste manier worden gestimuleerd keren ze naar een normaal toestand terug. Dat betekent dan dat ook weer een andere klierafscheidingen hierdoor worden beïnvloed. Je zou dus inderdaad een verbetering kunnen krijgen. Maar u moet zich niet voorstellen, dat u door alleen dit chakrum goed te bewerken, in staat zou zijn om zonder meer alle euvelen uit de weg te ruimen. U kunt wel het lichaam meer kans geven om zichzelf te verweren tegen het euvel en om gelijktijdig een juistere en betere energieverdeling in zich op te bouwen.

❖ *Heeft het zin om van een Moerman-dieet een gewoonte te maken? Dus niet alleen als medicijn?*

Och, 'n Moerman-dieet, zover ik het ken, bevat de nodige mineralen, vitaminen en vezelstoffen, en zou dus als voeding niet verwerpelijk zijn, mits uw organisme in staat is die voeding goed te verwerken. Maar aan de andere kant vraag ik me toch wel af of iemand, die dat een lange tijd achter elkaar doet, nog mens blijft of dat hij begint te koeren.

❖ *Zijn er genezingsmethoden buiten de medische, de paranormale methoden en het Moerman-dieet voor kanker? Hoe staat u in dit verband tegenover klassieke homeopathie?*

Bij de klassieke homeopathie zitten we met een moeilijkheid. Dat is nl. dat we de lichaamsfuncties wel dergelijk kunnen stimuleren op de juiste wijze, door als het ware een werkvoorbeeld binnen te brengen, maar dat we niet in staat zijn een directe bestrijding tot stand te brengen. Dat houdt dus in dat we, zeker in begingevallen, vaak wel een verbetering kunnen bewerkstelligen en in enkele gevallen genezing, maar zodra het geval wat zwaarder wordt, toch wel met de moeilijkheid zitten dat we in het lichaam, ongeacht de stoffen die we inbrengen, niet in staat zijn om een werkelijke afdoende bestrijding op gang te brengen. De energieën die daarvoor nodig zouden zijn, worden voor een groot gedeelte door de woekeringen zelf geabsorbeerd. Ik zou dus zeggen als additionele behandeling, ja. Als totaalbehandeling, nee. Maar alweer, persoonlijke visie, u moogt van mening verschillen.

❖ *De vraag was ook of behalve de medische en paranormale methoden, Moerman-dieet en klassieke homeopathie er nog andere genezingsmethoden zijn?*

Ja, dat ligt er ook aan wat u onder paranormaal verstaat. Maar er zijn een aantal magische methoden. Er bestaan inblazingmethoden, openen van aderen en inblazing van bepaalde stoffen. Die zijn allen misschien bruikbaar. Er bestaan zelfs duivelsuitdrijvingsmethoden, die, overigens ook tot onze verwondering, zelfs gevallen van kanker hebben genezen. Maar je kunt niet zeggen dat het genezingsmethoden zijn die algemeen hanteerbaar zijn. Ik heb geprobeerd mij tot de meet gangbare in dit deel van de wereld te beperken.

❖ *Is het mogelijk dat de kanker een symptoom is van iets dieper liggends, iets geestelijk? En wanneer het verwijderd wordt, zonder het dieper liggende te behandelen, de patiënt er meer door geschaad wordt?*

Het laatste wil ik alleen maar onder voorbehoud accepteren. Maar het eerste is volledig juist. Als u mijn inleiding heeft gevolgd, dan zult u bemerkt hebben dat ik uitga van het standpunt, dat niet alleen het lichaam psychische reacties kan bepalen, maar dat ook psychische reacties afwijkingen in het lichaam kan veroorzaken. Iets wat overigens de laatste tijd meer en meer geaccepteerd wordt, hoop ik. Dat houdt dus in dat wij een psychisch probleem of een psychische spanning kunnen oplossen, hierdoor de genezingskansen van de patiënt zeer sterk toenemen. Het wil echter niet zeggen dat de genezing dan zonder meer spontaan zal gebeuren, want dat is weer afhankelijk van de schade die eenmaal is aangericht.

❖ *Is de patiënt niet zelf verantwoordelijk voor zijn ziek zijn? En wordt door diverse behandelingsmethoden de verantwoording niet van de patiënt afgenomen?*

En heel erg moeilijke vraag. Kijk: wanneer u verkouden wordt, is dat dan niet uw eigen verantwoordelijkheid: en is door het gebruik van vitaminedruppeltjes e.d. niet een situatie ontstaan, waar u toch zelf eigenlijk onder gaat lijden? Bij een verkoudheid denkt u: dat is onzin. Waarom zou het bij een andere kwaal anders zijn? Natuurlijk, de patiënt is bij praktisch alle ziekten, enkele infectieziekten uitgesloten, zelf in de eerste plaats aansprakelijk voor hetgeen er via de psyche met zijn lichaam gebeurt. En dat omvat dus een groot aantal verschillende afwijkingen en kwalen. Maar, er zijn zaken waarbij de resistentie wel kan worden opgevoerd, maar niet onbepaald kan worden gehandhaafd. We hebben dat bijvoorbeeld gezien bij mensen die een beetje onvoorzichtig met leprozen omgaan, die vele jaren in staat zijn zonder de ziekte verder te leven, en toch op een gegeven moment het slachtoffer daarvan worden. Ze hebben wel de geestelijke weerstand, maar hun lichaam heeft toch ook bepaalde vatbaarheden. En een onvoorzichtigheid kan genoeg zijn. Daarom zou ik zeggen: je kunt niet zeggen: het is de eigen verantwoordelijkheid van de patiënt en door hem te helpen, op welke wijze dan ook, schaden wij die patiënt. Je zou eerder moeten zeggen: wij moeten de patiënt helpen en wanneer we er van overtuigd zijn, dat er psychische redenen of oorzaken zijn voor het ontstaan van een kwaal, moeten wij gelijktijdig proberen dat probleem op te lossen. En daarnaast proberen het lichaam te genezen. We kunnen niet zeggen: het is je eigen zaak, dus wij wassen de handen er van.

❖ *De artsen hebben zo weinig aandacht voor de psyche van de mens. In hoeverre kan de geestelijke leiding een aardse dokter inspireren ten aanzien van de kankergenezing.*

Ja, we proberen het wel eens een keer. Maar u moet een ding goed begrijpen. In een materialistisch tijdperk, waarbij een wetenschap langzaam maar zeker vaak in een mate van dogmatisme ontaardt, wordt de medicus meer en meer een mecanicien voor menselijke voertuigen. Dat mag dan al erg jammer zijn, maar men gaat er daardoor ook vanuit dat hij dus een bepaalde prestatie kan leveren. Dat houdt in dat de arts maar zelden de tijd heeft om zich bezig te houden met de psychische achtergronden en problemen van zijn patiënten, omdat de eisen, die men op grond van de zuiver materialistische opvattingen aan hem stelt, al tot het uiterste van zijn vermogens op dat terrein gaan. Dat wil dus zeggen dat artsen een veel kleinere praktijk zouden moeten nemen. Dat zou voor velen kunnen betekenen ook veel minder verdiensten en dat is voor velen niet aanvaardbaar. Daarnaast zouden zij dan ook nog voldoende psychologische inzicht en voldoende diep menselijke belangstelling moeten bezitten. Ik geloof dat een groot gedeelte van de medici, zoals ze op dit moment actief zijn, wel ten dele, maar zelden volledig aan deze eisen zouden kunnen beantwoorden. Maar ik ben het met u eens dat in de medische behandeling het psychisch aspect steeds meer wordt verwaarloosd, zodat de medicus zelfs het voordeel van tovenaars zijn, en dus een soort absoluut gezag hebben, meer en meer aan het verliezen is, en eerder wordt bekeken dan de hersteller die even een foutje moet rechtzetten.

❖ *Voor het instralen van kanker is er dan nog een bepaalde voorkeur voor een kleur?*

Dat is sterk afhankelijk van de persoon zelf, maar aangezien het hier gaat om rust, zou ik zelve in dat geval de voorkeur geven aan blauw. Blauw is een bezinnelijke en rustgevende kleur. Wanneer u zich daarop instelt, stelt u zich in feite ook in op rust, op een soort meditatief ` ` zijn ` `. Deze rust draagt u dan ongetwijfeld mede aan uw patiënt over.

❖ *Patiënt op de operatie met maagkanker, de dokter constateert eerst inoperabel, patiënt wordt dichtgemaakt en hem wordt dit medegedeeld. Blijft nog tientallen jaren daarna leven en uiteindelijk blijkt die inoperabele maagkanker verdwenen. Dat klopt wel met uw verhaal, maar het is wel een heel sterk voorbeeld, dacht ik.*

Ja, natuurlijk maakt de man zich er wel schuldig aan dat hij niet op een medisch verantwoorde wijze is overleden, maar op een niet medisch verantwoorde wijze nog jaren heeft geleefd. Ik kan hem er alleen maar mee feliciteren, voor zover men iemand althans met het bestaan op aarde mag feliciteren.

❖ *Zal aids in de toekomst ook zo veelvuldig voorkomen als kanker op dit moment?*

Ja, ik denk dat aids over ongeveer 7 á 8 jaar bestreden kan worden. Verder meen ik te mogen constateren dat de angst voor aids aanmerkelijk groter schijnt te zijn, juist daar waar het belangrijk is, dan bijvoorbeeld roken en longkanker. Ik neem dan ook aan dat aids binnen afzienbare tijd te genezen en te bestrijden zal zijn en niet een te laat erkende volksziekte zal worden, zoals kanker en vele gevallen is, waarvan je kunt zeggen dat ze toch wel endemisch is, zij het nog niet epidemisch.

- ❖ *Je hoort zo dikwijls: in de beginfase van kanker zou het misschien genezen kunnen worden. Het constateren van: heeft iemand kanker in beginfase, schijnt echter nog erg moeilijk te zijn.*

Het is nog betrekkelijk moeilijk, omdat men nog niet is gekomen tot een onderzoek dat gelijktijdig ook deze mogelijkheid omvat. Om u een typisch voorbeeld te geven: iemand wordt voor een medische behandeling volledig ontleed en gekeurd. Er is een aanwijzing voor longkanker te vinden, maar men ziet daar eenvoudig overheen, omdat men alleen maar wil weten of de longen in staat zijn om de belasting van een verdoving te dragen. Dat komt dus nog veel voor. Maar er bestaan op dit ogenblik reeds onderzoeksmethoden, en er zullen binnenkort ook betrekkelijk eenvoudige testapparaten in de handel zijn, waarmee kanker ook in een zeer vroeg stadium kan worden geconstateerd, dus vooruitgang zit er in ieder geval in. De enige vraag is of de mens niet door de angst dat ze misschien positief zouden kunnen zijn, zichzelf juist van die mogelijkheid zullen uitsluiten.

- ❖ *Het is maar te hopen dat dan die preparaten worden gebruikt om in een zeer vroeg stadium dat te kunnen constateren, en dat de mensen niet bang zullen zijn voor een eventuele uitslag.*

Nou, daar de meeste mensen toch wel eens per jaar bij een medicus terechtkomen, zou het voor de medicus betrekkelijk eenvoudig moeten zijn om dan ook die ene keer per jaar deze test, die althans zover het de patiënt betreft ongeveer 4 a 5 minuten vergt te doen. En de uitslag desnoods centraal op een laboratorium te laten gebeuren. De mogelijkheden zijn er, en de ontwikkeling is zodanig dat we aan kunnen nemen dat het over een aantal jaren inderdaad meer algemeen gebruikelijk zal zijn, zeker in de westerse wereld, waarin het aantal medici voldoende is.

- ❖ *We hebben het over beginfases van kanker en eindfase. Dus neem ik aan dat er graden zijn van kanker? Zo ja, hoe veel dan?*

Nou ja, dat kun je opvoeren tot oneindig. Het is nl. zo dat kanker ontstaat door de beschadiging van die spiraalvormige moleculairketen die in de kern van de cel zit. Op dat ogenblik is er een woekercel, maar deze woekercel komt op een gegeven ogenblik tot deling, en dan zou je kunnen zeggen: nu zijn er twee, dus dit is fase twee, enz. Maar als je het redelijk wilt zien, dan kun je zeggen: we hebben te maken met een kleine, nog niet uitgezaaide kern. Dat is de beginfase. We hebben te maken met een grotere, gevaar voor uitzaaiing in zich dragende kern, tweede fase. We hebben te maken met uitzaaiingen, dus meerdere kernen, derde fase. En we hebben te maken, dan komen we naar de eindfase toe, met een of meer gezwellen, die zodanig groot zijn dat ze de levensfuncties van het lichaam aanmerkelijk bedreigen.

- ❖ *U praat nu puur over stoffelijke graden. Ik neem aan dat het in uw positie toch ook mogelijk moet zijn om geestelijke graden daarvan aan te geven.*

Geestelijk hebben we dat niet. Er zijn er bij ons wel die kankeren. Kanker is eenmaal een typisch lichamenlijk verschijnsel. Het is duidelijk dat in de geest, de geesteshouding die kanker kan bevorderen wel degelijk bestaat, maar geheel andere repercussies heeft. Daarom is het niet mogelijk om geestelijke graden aan te geven voor iets wat alleen stoffelijk bestaat. Dat zal u duidelijk zijn.

- ❖ *Nou, dat is me niet duidelijk, aangezien kanker toch, naar ik uit uw inleiding heb begrepen, een geestelijk, zij het psychische achtergrond heeft.*

Een psychische achtergrond, ja zeker, maar de psyche is zover het u betreft en zover het de kanker betreft, niet anders dan een bewustzijn met vele factoren en eventuele beïnvloedingen van buitenaf, die bepalend is voor de wijze waarop bepaalde lichamenlijke functies zich voltrekken. Daar kunt u dus geen recht aan ontleen, het spijt me. Wanneer u zegt: ja maar hebben jullie uit de geest er gradaties voor? Nee, wij constateren het, en vinden het niet aangenaam, maar als we er iets aan kunnen doen, dan doen we het soms. Maar in veel gevallen vinden we dat niet, omdat hiervoor weer de mentaliteit van de patiënt in zeer hoge mate beslissend is, zelfs maar voor onze mogelijkheid deze te benaderen.

- ❖ *Is kanker van deze tijd, of kwam het in de oudheid ook voor?*

Het kwam in de oudheid wel voor, maar het is duidelijk dat het lichaam in de moderne tijd heel wat mishandelingen te verwerken heeft dan in de oudheid. Bovendien is de medische verzorging aanmerkelijk beter geworden. Vroeger ging je dood voor je de kans had kanker te

krijgen. Als we rekenen dat bijvoorbeeld rond het jaar nul de gemiddelde levensverwachting lag bij rond 35 a 37 jaar, en dan nagaan dat dit op dit ogenblik eerder 67 of meer is. Ik weet niet wat de laatste tijd de verwachtingen zijn, maar ik wil hier maar mee zeggen: naarmate een organisme ouder wordt en gelijktijdig een minder natuurlijke voeding geniet, afgesloten ia van vele natuurlijke bewegingsnoodzaken, dan zitten we al in een situatie waarin kanker gemakkelijk kan ontstaan, dat het lichaam zwaarder belast wordt, en dus eerder zwakke plekken zal vertonen. Voegen we daar nog even de milieuverontreiniging bij, want tegenwoordig is de regen zo zuur in bepaalde plaatsen dat ze de augurken gewoon buiten kunnen zetten om er tafelzuur van te maken. U heeft tegenwoordig al die afvoergassen van het vervoer en van allerhande fabrieken e.d., in de atmosfeer. Nou, vroeger hadden ze die niet. Dus alweer: de ademhaling wordt bemoeilijkt, er komen vreemde stoffen in het lichaam, etc. De mogelijkheid van kanker wordt weer groter. We kunnen dus zeggen: dat kanker inderdaad in deze tijd meer voorkomt dan in een ver verleden. Maar het blijkt dat in het begin van de industrialisatie, en dan spreek ik over de jaren 1870-1890, eveneens al vaak voorkwam. Maar omdat ze niet zo gemakkelijk kenbaar was, werd ze in de belangstelling van de mensen overschaduwed door de tuberculose. Men had toen minder mogelijkheden om kanker te constateren.

❖ *Hoe zit het met kinderen? Kleine kinderen die leukemie krijgen?*

Leukemie is bloedkanker, en als zodanig kun je dus zeggen dat we bij kleine kinderen over het algemeen hier te maken hebben met erfelijke factoren, ofwel met een ernstige vergiftiging, die een aantasting van het beenmerg te weeg heeft gebracht. Dat zijn eigenlijk de meest voorkomende oorzaken. Dan kun je zeggen: ja, het is erg pijnlijk dat het gebeurt. Het kan zelfs vanuit de moeder voortkomen. We hebben bepaalde gevallen waarbij leukemie te wijten is aan prenatale trauma's die door belevingen van de moeder, voeding van de moeder, e.d. zijn ontstaan. Maar aan de andere kant: laten die kinderen blij zijn. Lang voordat ze een belastingformulier moeten invullen zitten ze aan onze kant, en daar kunnen ze rustig kijken waar ze beter naar toe kunnen gaan. Neemt u me niet kwalijk, het is niet spottend bedoeld. Ik wil het gewoon van mijn standpunt realistisch benaderen.

❖ *Kunnen dieren ook kanker krijgen?*

Ja zeker, dieren kunnen ook kanker krijgen, maar dit komt bij dieren veel minder voor dan u denkt. Wanneer het voorkomt is het veelal bij huisdieren die een onjuiste voeding hebben genoten en re weinig beweging. En daarnaast zijn er veel dieren die er onder lijden, omdat er mensen zijn die het nodig vinden een kanker te induceren in het dier in de hoop dat ze kunnen ontdekken hoe ze die kunnen genezen in een ander dier. Als de aap dan geneest, en de geneesheer het op de mens toepast, gebeurt het nog vaak dat ie voor aap staat.

❖ *Is het ook zo dat als kanker opgelost zal zijn, er dan weer een nieuwe ziekte komt, waarvan eerst weer geen bestrijdingsmiddelen weer bestaan, totdat ook weer dat opgelost wordt, enzovoort?*

Wat u zegt is volledig juist in zoverre, dat elke beschavingsvorm, dus ook elke periode in uw tijd, wel haar eigen endemische ziekten met zich mee brengt. Wanneer je dus van de kanker af bent komt er wel weer wat anders. Want wanneer je de kanker de baas bent, dan is deze uitweg als het ware afgesloten en zal het lichaam zijn onlust weer op andere manieren gaan uiten. Dan krijgen we dus weer andere symptomen, die weer te laat worden herkend, enz. Het enige wat dit zou kunnen voorkomen is 'n vrede op aarde, waarbij men op vredige wijze de kans heeft om toch vele avonturen te beleven. Een leve dus waarbij zekerheid bestaat, en gelijktijdig 'n vrijwillig gezochte spanning en risico voortdurend aanwezig zijn. Dat zou de beste methode zijn om nieuwe endemische ziekten zoor een groot gedeelte te beperken. U moet me niet kwalijk nemen dat ik hiermede de vraagbeantwoording afsluit, ik ontdek dat we al zover zijn afgeweken dat we de vraag kunnen verwachte of de komeet Halley er ook iets mee te maken heeft.

Vrienden, ik heb u dit alles voorgelegd ter overweging. Wat wij in de inleiding hebben gezegd en wat ik in de beantwoording naar voren heb gebracht, moet u voor u zelf nagaan of het voor u aanvaardbaar is. Het is de waarheid zoals wij die zien. Niet ik alleen, maar een aantal medewerkers, die het mij mogelijk maken op deze wijze mij via een mens te uiten.

Onthoudt u één ding: wanneer u ziekten, of het kanker is of iets anders, wilt bestrijden, dan moet u werken aan de geestelijke gezondheid van de mensen. Want naarmate de mens

geestelijk evenwichtiger is, psychisch mentaal gezonder is, zal het lichaam in staat zijn veel meer te verdragen, zal het zich gemakkelijker aanpassen aan zich wijzigende omstandigheden.

We hebben niet meer alleen te maken met de vraag: is kanker te genezen? We hebben te maken met de vraag of in het menselijk bestaan een groot gedeelte van de ziekten en risico's kan worden voorkomen kan worden. Of zeer vele ziekten, ook andere, en dan denk ik aan Parkinsonisme en de rest, niet voor een deel te genezen of te voorkomen zijn. En het antwoord is: wij kunnen dit op het ogenblik niet, Maar naarmate de geestelijke gezondheid van de mens toeneemt, de evenwichtigheid meer kenmerkend wordt voor de mens, de belangstelling van de mens geest en stof bevat, niet een van beide exclusief, zal de mensheid groeien tot een ras dat meer weerstand heeft tegen kwalen, dat in staat is kwalen gemakkelijker te overwinnen, en dat op den duur in staat kan zijn om een groot gedeelte van de gevreesde kwalen en ziekten, inclusief infecties uiteindelijk uit te roeien, zover het de mens betreft.

Het meest belangrijke wat ik deze avond heb gezegd, is dat men de psyche niet alleen als een aanhangsel van een biologisch mechanisme dient te beschouwen. Men moet begrijpen dat het de psyche is die een groot gedeelte van de drijfstof voor deze motor levert. En dat wanneer de psyche niet in orde is, ook het gezondste lichaam niet juist kan functioneren. Dit gezegd hebbende herhaal ik wat ik al eerder heb gezegd: kanker is te genezen, zoals zoveel van de kwade dingen op aarde te genezen zijn. Maar dan moet je niet beginnen met ruwe middelen. Dan moet je alleen in uiterste noodzaak naar geweld grijpen. Zoals je bij kanker alleen in uiterste noodzaak naar de lancet grijpt.

Dan moet je proberen om als mensen een samenleving te vinden waarin men elkaar aanvaardt. Verdraagzaamheid.

Waarin men mensenliefde kent, medegevoel. Waarbij men de mens niet tot eenzaamheid verbant, maar eerder juist opneemt in 'n gemeenschapsgevoel, zelfs wanneer ie maar een passant is, iemand met wie je voor een kort ogenblik in contact komt. Dat is de werkelijke remedie voor een groot gedeelte van de euvels die de mensheid bedreigen, wanneer er maar een gezond geestelijk leven is naast het materiele streven. Onthoudt u daarbij ook dat, wanneer je alleen zoekt naar de geestelijke waarden, de stoffelijke waarden van jezelf en anderen daar gemeenlijk onder lijden. En dat degene die alleen maar naar materiele zaken streeft, daarmee zowel zijn eigen geestelijkheid als de psychische en geestelijke mogelijkheden van anderen schaadt.

Kom terug tot het evenwicht.

Het is de onevenwichtigheid die de kanker veroorzaakt. Het is ene onevenwichtigheid die suikerziekte veroorzaakt. Het is een onevenwichtigheid die een groot gedeelte van al die ziekten, en inclusief de zoveel soorten zogenaamde reumatiek veroorzaakt. Het evenwicht, het innerlijk evenwicht, het psychisch tot rust komen, het weer positief durven denken en leven, ongeacht alles, is datgene wat de mensheid van node heeft. En vergeeft u mij dat ik toch ook wat afwijkende van het onderwerp voor mijn slotwoord, dit laatste juist aan de orde heb gesteld. Ik ben er eerlijk van overtuigd, dat het lang zal duren voordat men dit beseft, en nog langer zal duren voordat iedereen bereid is het na te streven. Maar het is goed reeds nu vast te stellen, dat hier 'n mogelijkheid ligt om niet alleen de ziekten van het lichaam, maar een groot aantal ziekten van de psyche te overwinnen. Want wanneer wij niet zoeken naar de weg die ons verlost, hoe zullen wij ooit onze slavernij kunnen beseffen?

En daarmee vrienden, dank ik u voor uw aandacht, en wens ik u 'n zegenrijke en aangename verdere avond toe.